

עפ"ג 42673/12/21 - אלי וורקו נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ג 42673-12-21 וורקו(עציר) נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: 345910/2021

בפני **כבוד השופטת מאק-קלמנוביץ**
כבוד השופטת ליפשיץ פריבס
כבוד השופט כדורי
המערער **אלי וורקו (עציר)**
נגד
המשיבה **מדינת ישראל**

פסק דין

לפנינו ערעור על גזר דינו של בית משפט השלום בירושלים (כב' הנשיא ש' הרבסט) מיום 12/12/2021 בת"פ 9865-08-21, בו הוטלו על המערער העונשים הבאים: תשעה חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו; שלושה חודשי מאסר על תנאי לעבירות בהן הורשע ולכל עבירת סמים מסוג פשע, למעט עבירה של החזקת סם לצריכה עצמית; והתחייבות בסך 3,000 ₪ שלא לעבור כל עבירת רכוש למשך שנתיים מיום שחרורו ממאסר.

הערעור מופנה כלפי חומרת העונש.

הרקע:

1. המערער הורשע על פי הודאתו בארבע עבירות של גניבה, לפי סעיף 384 בחוק העונשין תשל"ז-1977; עבירה של הסגת גבול, לפי סעיף 447(א) בחוק האמור; ועבירה של החזקת סם מסוכן לצריכה עצמית, לפי סעיפים 7(א) ו-7(ג) סיפא בפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש] תשל"ג-1973.

כתב האישום המתוקן כולל ארבעה אישומים המפרטים ארבעה מעשי עבירה, כדלהלן:

א. בין יום 19/4/2021 ליום 20/4/2021 המערער נכנס לחדר מדרגות של בית המשמש למגורי חיילים בודדים, וגנב מהמקום קורקינט חשמלי בשווי 5,400 ₪.

ב. ביום 29/4/2021 המערער נכנס לחדר הסמוך לישיבה, וגנב ממנו קורקינט חשמלי שנרכש על ידי בעליו יום קודם בסך של 3,500 ₪.

ג. בין יום 25/7/2021 ליום 26/7/2021 המערער נכנס לחצר של ישיבה, וגנב מהמקום אופניים חשמליים.

ד. ביום 26/7/2021 נכנס המערער למתחם יס פלאנט בירושלים. המערער ניסה, ללא הצלחה, לפתוח רכב של אחד מעובדי המקום. בהמשך נכנס המערער לדוכן גלידה, פתח את הקופה ונטל ממנה סכום כסף נמוך. כוח משטרה שהגיע למקום איתר את המערער כשברשותו סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל 1.47763 גרם נטו.

גזר דינו של בית המשפט קמא:

2. בגזר דינו עמד בית המשפט קמא על כך שאופניים וקורקינט חשמליים הם כלי התחבורה נפוצים שמחירם הולך ומאמיר, ועל כך שהמערער פגע בממון הזולת פעם אחר פעם בתוך פרק זמן קצר. עוד עמד בית המשפט קמא על הפגיעה בגוף ובנפש הנגרמת משימוש בסם מסוכן מסוג קוקאין - גם כאשר מדובר בכמות קטנה באופן יחסי, כפי הכמות שנתפסה אצל המערער.

על יסוד האמור קבע בית המשפט קמא את מתחם העונש ההולם בטווח שבין שישה חודשי מאסר לבין 14 חודשי מאסר, בצירוף ענישה נלווית וצופה פני עתיד.

בית המשפט קמא מצא למקם את עונשו של המערער בחלקו המרכזי - תחתון של מתחם הענישה, בהתחשב במצבו הבריאותי; בהודאתו; באחריות שקיבל על מעשיו; ובעברו הפלילי.

תמצית טענות הצדדים בערעור:

3. בערעור שהגיש טוען המערער כי מתחם העונש שקבע בית משפט קמא חורג לחומרה ממדיניות הענישה הנהוגה. לטענתו, מדובר בעבירות רכוש ברף חומרה נמוך, שבוצעו שלא בתחכום ושלא בצוותא. לעמדתו, היה על בית המשפט קמא לקבוע מתחם ענישה הנע בין מאסר מותנה לבין מאסר של שישה חודשים שיכול וירוצה בדרך של עבודות שירות.

4. המערער טוען עוד, כי העונש שהוטל עליו חורג מהעונש ההולם ואינו מידתי. לעמדתו, בהתחשב בנסיבותיו האישיות, העונש ההולם אינו עולה על תקופת מעצרו - כחמישה חודשים.

5. לטענת המערער, בית משפט קמא שגה בכך שהטיל עליו עונש מאסר מותנה על כל עבירת סמים מסוג פשע, מאחר שהוא לא הורשע בעבירה מסוג זה.

6. המשיבה טוענת מנגד כי גזר הדין אינו סוטה מרמת הענישה ראויה וכי אין מקום להתערב בו. לעמדתה, המערער עבר עבירות רכוש וסמים שאינן ברף הנמוך. לעניין זה טענה, כי המערער גנב רכוש המשמש כלי תחבורה של נפגעי העבירה, בהם חיילים בודדים, והחזיק סם בכמות לא קטנה מסוג קוקאין. לאור זאת טענה, כי מתחם הענישה

שקבע בית המשפט קמא נמוך.

כמו כן טענה המשיבה כי לא ניתן למקם את העונש המתאים למערער ברף הנמוך של מתחם העונש ההולם בשל עברו הפלילי המכביד.

דין ומסקנות:

7. לאחר ששקלנו את טענות הצדדים באנו לידי מסקנה כי דין הערער להידחות.

8. כידוע, ערכאת הערעור תמט להערב בגזר הדין שקבעה הערכאה הדיונית, ותעשה כן רק מקום בו נפלה בגזר הדין טעות מהותית בדין או כאשר העונש שנגזר על-ידי הערכאה הדיונית חורג באופן ניכר ממדיניות הענישה הראויה או המקובלת בנסיבות דומות (ע"פ 2048/18 פלוני נ' מדינת ישראל, 14/11/2018; ע"פ 2834/18 ג'אבר נ' מדינת ישראל, 15/1/2019; ע"פ 55/20 רושורש נ' מדינת ישראל, 19/7/2020).

9. כפי שציין בית המשפט קמא בגזר דינו, בתוך תקופה קצרה חזר המערער וגנב כלים המשמשים אמצעי תחבורה נפוצים, המקלים על התנועה. מדובר בכלי תחבורה ששווים אלפי שקלים. הנזק שנגרם לנפגעי העבירה כתוצאה ממעשיו של המערער אינו מבוטל. אין מדובר רק בנזק כלכלי משמעותי, אלא גם בהטרדה ובהכבדה על ההתנהלות היומיומית. נקל לתאר את מפח הנפש הנגרם לבעל כלי תחבורה אותו רכש במיטב כספו, בעת שמתגלה לו כי כלי התחבורה נגנב ממנו, ולא יהיה באפשרותו להתנייד באמצעותו.

10. יש לתת משקל של ממש לעברו הפלילי המכביד של המערער, הכולל הרשעות בעבירות רבות ומגוונות, בהן עבירות רכוש, אלימות, סמים ועוד. בגין עבירות אלה נדון המערער לא פחות משבע פעמים לעונשי מאסר בפועל, לתקופה כוללת של 43 חודשים. בכך לא היה די כדי להרתיעו ולמנוע ממנו לשוב לעבור עבירות רכוש וסמים.

11. לאור האמור, עונש המאסר בפועל שהוטל על המערער נותן ביטוי ראוי לנסיבותיו האישיות של המערער להן נדרש בית המשפט קמא בגזר דינו ואינו חמור יתר על המידה, ודאי שלא באופן המצדיק את התערבותה של ערכאת הערעור.

12. לבית המשפט נתון שיקול הדעת רחב בקביעת העבירות שהרשעה בהן תביא להפעלת עונש מאסר מותנה. בית המשפט לא כבול לעבירות שיוחסו לנאשם בכתב האישום, ולא לעבירות מסוימות אחרות (ע"פ 296/72 בן דוד נ' מדינת ישראל, פ"ד כז(1) 671, 672; ע"פ 2588/15 ארנוב נ' מדינת ישראל, 8/6/2015). מכל מקום, העבירה בה המערער הורשע ועבירות התנאי הן עבירות "מאותה משפחה", שתכליתן מלחמה בנגע הסמים ובתוצאות הקשות הנובעות מהן. אין אפוא יסוד לטענת המערער, לפיה אין קשר בין העבירות בהן הורשע לבין עבירות התנאי (השוו: רע"פ 7958/15 אזברגה נ' מדינת ישראל, 2/12/2015).

13. סיכומו של דבר, לא מצאנו כי נפלה טעות בגזר דינו של בית המשפט קמא.

אשר על כן, הערעור נדחה.

ניתן היום, י"ב אדר א' תשפ"ב, 13 פברואר 2022, במעמד ב"כ הצדדים.

חגית מאק-קלמנוביץ, שופטת מרים ליפשיץ פריבס, שופטת מרדכי כדורי, שופט